

عنوان مقاله:

مساله و مفهوم خودی در اخلاق اسلامی از منظر شهید مطهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی سلطانی رنانی

خلاصه مقاله:

اخلاق پژوهان که در حوزه‌ی بحث‌های اخلاقی، فلسفه اخلاق، رفتارشناسی انسان و ریشه‌های آن ژرفاندیشی نموده‌اند، از مقوله‌های به عنوان «خود» با گونه‌هایی چون «خودشناسی»، «خودیابی»، «خود عزتمند» و یا «خود زبانی و خودفراموشی» سخن گفته‌اند. در میان این اخلاق پژوهان، باید از دانشوری یاد کرد که در حوزه اندیشه و معارف اسلامی، نگرشی همه سویه و فراگیر داشته و به اخلاق و مساله خودی در آن، هم‌راه، به عنوان بخش مهم و بنیادی از آموزه‌های دینی نگریسته و در پی آن بوده که ریشه‌های آنها را با شیوه‌های نوین و منطقی و کاربردی، استوار سازد. او کسی نیست جز علاقه شهید، مرتضی مطهری «رحمها... علیه». آن استاد فرزانه، مساله خودی در اخلاق را پایه اخلاق دانسته و از آن با عنوان «اخلاق مکرمتی» یاد میکند. در این مقاله سعی نگارنده بر این است که مفهوم و گونه‌های خودی، مبارزه با خود و نمودارهای از خود بیگانگی را در عرصه اخلاق انسانی از دیدگاه شهید مطهری مورد بحث و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

اخلاق، خودی در اخلاق، خودشناسی، شهید مطهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1731040>

